

Ved Udelabelsen af disse Ord „paa den i det Følgende nærmere anførte Maade“ skal jeg erkjende, at det ærede Medlems Forslag har faaet en Form, der maaskee kan tiltale Dret noget mere end den Form, hvori Udvalgets Forslag foreligger, og det er formodentlig denne Betragtning, som har ledet det ærede Medlem til at stille Forslaget; men det er forekommet Udvalget, at man kun opnaaer denne Fordeel ved at opgive Noget, der har en mere reel Betydning. Det har været Udvalget magtpaaliggende i denne § 1, i den 1ste Sætning, at stille det klart frem, at man nu stred til at virkeliggjøre, saavidt muligt i alt Fald, Grundlovens Bestemmelser om Communerens Ret til Selvstyrelse; derfor udtales det i § 1, at Byens Borgerrepræsentation har fuld Myndighed under Statens Tilsyn, og man har villet præcisere dette end mere ved at sige, at dette Statens Tilsyn kun finder Sted i de og de udtrykkelig nævnte Tilfælde. Det ærede Medlem giver, saaledes som han foreslaaer denne Bestemmelse affattet, kun en Henvisning til Grundlovens Regel, med Tilføielse i en Parenthes af nogle citerede Paragrapher, hvorefter Udvalgets Forslag skarpt udtaler, at Statens Tilsyn kun finder Sted „paa den i det Følgende nærmere anførte Maade“, og ellers ikke. Af denne Grund kan Udvalget som sagt ikke tilraade at gaae ind paa det ærede Medlems Forslag under Nr. 6 og 43. — Endnu skal jeg med Hensyn til disse Paragrapher gjøre en Redactionsbemærkning. Det har været under Overveielse i Udvalget, om man skulde bruge Benævnelsen „Communalbestyrelse“ eller „Borgerrepræsentation“. I Regeringens Udcast er brugt „Communalbestyrelse“, men Udvalget har meent, at det vilde være rettest at bruge „Borgerrepræsentation“, og man skal tillade sig at sige hvorfor. Ordet „Communalbestyrelse“ maa siges hidtil at have omfattet de to Dele af Styrelsen, Magistraten og Borgerrepræsentationen, men det er jo Udvalgets Mening, at Bestyrelsen for Fremtiden skulde findes ene hos Borgerrepræsentationen, der, om jeg saa maa sige, skulde sluge Borgermesteren. Nu kunde man ganske vist forsaavidt bruge Ordet „Communalbestyrelse“ om Borgerrepræsentationen alene, da denne jo siger op til at blive Communalbestyrelsen i dens Heel-

hed, men man har foretrukket at beholde Benævnelsen „Borgerrepræsentation“ for netop paa den Maade at stille det klart og tydeligt frem, hvad det er, man i Virkeligheden gjør, at det netop er, at man giver Myndigheden til den hidtilværende Borgerrepræsentation. Dette er ogsaa en Grund mere til at beholde den gamle Benævnelse „Borgerrepræsentation“ og ikke gaae over til en ny og hidtil ukendt Benævnelse.

Der er til § 2 af 3, ærede Medlemmer stillet et Forslag, der findes paa Afstemningslisten under Nr. 8, og som gaaer ud paa, at man skal udelade nogle Ord. Det hedder nemlig, at Borgermesteren har at standse Udførelsen af en af Borgerrepræsentationen tagen Beslutning, naar den gaaer ud paa „en for Kommunen fordærvelig Foranstaltning“. Det er disse Ord, som de 3 ærede Medlemmer ville have ud. Udvalget har ikke kunnet tiltræde dette Endringsforslag. Den Bestemmelse, som indeholdes i den af Udvalget foreslaaede § 2, er, som jeg tillod mig før at sige, overensstemmende med § 2 i Loven af 23de Januar 1862. Man har ved at optage de ældre hidtil gjældende Bestemmelser i Lovforslaget anseet det for rigtigt at holde sig til disse ældre Bestemmelser, hvad deres reelle Indhold angaaer, forsaavidt der ikke maatte være aldeles overveieende Grunde til at forandre dem, navnlig paa Grund af den nye Ordning, som man i andre Henseender tilfigter at indføre, men det gjælder ikke om det Punkt, hvorom her er Spørgsmaal. Ganske bortseet herfra, vilde man ikke ansee det for rigtigt at gaae ind paa de ærede Medlemmers Forslag, fordi der derved vilde fremkomme en Uoverensstemmelse med, hvad der gjælder for andre Communes Bestemmelser. Denne Bestemmelse i Loven af 23de Januar 1862 er nemlig ikke blot overensstemmende med, hvad der er foreslaaet i det af mig tidligere omtalte Lovforslag angaaende Landcommunalforholdene, men ogsaa med, hvad der er gjældende ligeoverfor Landets største Commune, Kjøbenhavn, og det maa dog vel erkjendes, at der i disse Forhold bør være Gensartethed tilstede. Men endog saa bortseet derfra, kan jeg ikke Andet end ansee det for urigtigt at vedtage de ærede Medlemmers For-